

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли разпоредбата на член 6, параграф 3, трето тире, трета хипотеза от Директива 1997/7/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 1997 година относно защитата на потребителя по отношение на договорите от разстояние ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че не е налице право на отказ по отношение на договорите от разстояние за доставка на електроенергия и газ по електроенергийната и съответно по газовата мрежа?

⁽¹⁾ ОВ L 144, стр. 19; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 4, стр. 160.

Преюдициално запитване, отправено от Oberlandesgericht Wien (Австрия) на 24 април 2009 г. — Ronald Seunig/Maria Hölzel

(Дело C-147/09)

(2009/C 153/50)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberlandesgericht Wien

Страни в главното производство

Ищец: Ronald Seunig

Ответник: Maria Hölzel

Преюдициални въпроси

- 1) а) Приложим ли е член 5, параграф 1, буква б), второ тире от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (наричан по-нататък „Регламент Брюксел I“) ⁽¹⁾ при договор за предоставяне на услуги, и когато съгласно уговореното услугите се предоставят в няколко държави-членки?

При утвърдителен отговор на този въпрос:

Следва ли споменатата разпоредба да се тълкува в смисъл, че

- б) мястото на изпълнение на характеризирашото задължение се определя според мястото, където се намира центърът на дейност на доставчика на услугата, който се определя според разхода на време за и значението на дейността
- в) при липса на възможност за установяване на център на дейността, искът относно всички претенции, свързани с договора, може да се предяви по избор на ищеца във всяко място на изпълнение в рамките на Общността?
- 2) При отрицателен отговор на първия въпрос:

Приложим ли е член 5, параграф 1, буква а) от регламента Брюксел I при договор за предоставяне на услуги, и когато съгласно уговореното услугите се предоставят в няколко държави-членки?

⁽¹⁾ ОВ L 12, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 74.

Жалба, подадена на 27 април 2009 г. от Iride SpA и Iride Energia SpA срещу решението, постановено от Първоинстанционния съд (втори състав) на 11 февруари 2009 г. по дело T-25/07, Iride SpA, Iride Energia SpA/Комисия на Европейските общности

(Дело C-150/09 P)

(2009/C 153/51)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподатели: Iride SpA, Iride Energia SpA (представители: L. Radicati di Brozolo, M. Merola, T. Ubaldi, avvocati)

Друга страна в производството: Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателите

- Да се отмени обжалваното решение,
- Да се уважат вече изложените в първоинстанционното производство искания или — при условията на евентуалност — делото да бъде върнато за разглеждане на Първоинстанционния съд съгласно член 61 от Статута на Съда,
- Да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски в двете производства.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на исканията си жалбоподателите изтъкват две правни основания.

Първото правно основание се извежда от грешка в правото при тълкуване и прилагане на член 253 ЕО, що се отнася до липсата на мотиви в обжалваното решение. Всъщност Първоинстанционния съд допуска грешка при прилагане на правото като приема, че що се отнася до наличието в настоящото дело на условията, предвидени от член 87, параграф 1 ЕО, достатъчни за изпълнение на визираното в член 253 ЕО задължение за мотивиране са: i) простото твърдение на Комисията, която обявява, че е констатирала, че разглежданата мярка трябва да се счита за държавна помощ; ii) възможността за използване на решението за започване на разследването и предходно и отделно решение на Комисията за мотивиране на обжалвания акт чрез препращане.

Второто правно основание се извежда от изопачаване на правните основания на жалбата и от грешка на Първоинстанционния съд при прилагане на правото в преценката на обхвата на съдебната практика Deggendorf за целите на преценката в настоящия случай. Първоинстанционният съд по-специално:

- i) изопачава правните основания на жалбата, представени в първоинстанционното производство от жалбоподателите, като твърди, че е налице евентуално изопачаване от страна на последните на процедурата за контрол върху държавните помощи, без обаче действително да пояснява в какво се състои това изопачаване,
- ii) пропуска да отбележи допуснатата от Комисията грешка при преценката на обхвата на решението по дело Deggendorf по отношение на настоящото дело, която се състояла в неизвършване на конкретен и специален анализ на ефекта на нарушение на конкуренцията и на общностната търговия, произтичащ от натрупването на новата помощ и на невъзстановената предходна помощ,